

רומיאו ג'ילי: "קשה לי להיפרד מהעיצובים שלי"

מה עשית עם כל הבגדים הנדירים שעיצבת כעבר?
קשה לי להיפרד מהעיצובים שלי, יש לי ארכיון של עבודות רבות שמחזות סימן דרך בהיסטוריה שלי.

האם עיצבת בגדים לתיאטרון או קולנוע?
כעבר עיצבתי תלבושות למרט של פיטר בירנווי ו למחזה "חליל הקסם" בכימיו של אליוט גארדיני, ריגש אותי מאוד כאשר העלם והכמאי רוכט פרנק צילם את הצגת הקולקציה החדשה שלי וכשחבמאי פייר-פאולו פאזוליני שיתף אותי בעיצוב התלבושות

בכינוי המחודש של הסרט "מדיאה".
באחרונה חזסן ג'ילי לעצב את התלבושות למופע "כסעט 90" של להקת הכלט "מרט קנינגהם", כוריאוגרף מינימליסט החוגג בקרוב יום הולדת 90. ג'ילי מוצא שלעולם המחול צרכים חדשים ושונים מאשר לבמות אחרות כמו התיאטרון והקולנוע.

"חשוב היה לי להכיר את הדמות העומדת מאחורי הכוריאוגרף, את האישיות שלו ואת מהות הבגדים שיהיה עלי לעצב, עקבתי וחקרתי את כל ההופעות השונות של קנינגהם החל משנות ה-60 ועד עכשיו".

מה גילית כמחקר שלך?
בניגוד לקולנוע ולתיאטרון, פרויקט המחול חובע אנרגיות שונות, הבגדים צריכים להעניק חופש לטף

וגם לזרז עם תנועתיות. עיצבתי בגדי נוף בעבע אפור, זחלים לקדניות ולקדנזים. במהלך המופע מתקלפים חלקים שונים מהם שחושפים פסים כחולים לאורכו של הטוף, אלו האנרגיות של הטוף שפורצות החוצה.

רומיאו ג'ילי, "פיינן האופנה", נולד בשנת 1950 כפאנזה איטלית, למשפחת אריסטוקרטית אמידה שעסקה כסחר בספרים עתיקים, המזון הרוחני והתרבותי של ג'ילי שאיפשר לו להיחשף לתרבויות עתיקות, לאצור רעיונות, לשקוע בעולמות דמיוניים ולטפח פנטזיות. גדלתי בסביבה שתורמה להשכלה ולתרבות שלי, בבית שעל קירותיו תלו יצירות אמנות, חפצים נדירים וצמחייה יוצאת דופן, הייתי מוקף בספרים ובתאונות העצומה של אבי וסבי לאמנות, הוא מספר לי. לאחר שסיים את לימודיו

בתיכון בחר ג'ילי ללמוד ארכיטקטורה, תחום שאותו נטש לאחר שהבין שארכיטקטורה איננה התחום שבו חיה רוצה לעסוק בחייו. גם העולם התרבותי המעניק שהקיף אותו היה צד מדי לרמת הסקרנות של ג'ילי, שהחל לצאת למסעות ברחבי הגלובוס. "כל הרעיונות שלי נובעים ממה שראיתי וקראתי בספרים העתיקים", אומר ג'ילי בצניעות האופיינית לו. את

אני תמיד מתחיל עם הרעיון ועם סיפור הקולקציה הרפתקה או מסע, דמיוני או אמיתי, שגרסם במוחי, ממשיך בחיפוש חומרים, כדים וצבעים ורק לאחר-מכן אני מתחיל לחנות, לאייר, ולעצב את הדגמים.

כאיטלקי, מדוע בחרת להציג דווקא בפריז?
פריז תמיד הייתה יותר יצירתית, גם כעבר וגם עכשיו. שנים הצגתי את הקולקציות שלי בפריז. לכן הרגשתי שיהיה טבעי לשוב אליה עם המותג החדש.

האומנם פריז היא בירת האופנה הגלובלית?
אין ספק, פריז היא בירת האופנה החשובה ביותר, היא עתירת אוצרות תרבות וכוחות יצירתיים והיא זו שמניעה את כלל האופנה העולמית.

הדרך שלך בעולם האופנה לא הייתה קלה וחלקה. כיצד ייתכן שזה קורה למעצב מוכשר ויחודי כל-כך?
אני אדם יצירתי, אינני ביזנס מן. ייתכן שבגלל השוני שלי והייחוד העדפתי להתמקד בעבודת היצירה והעיצוב בעוד שהזנחתי את הצד הכלכלי.

האם היית מגדיר את האופנה כאמנות, או שרק מעצבים מסוריים משכילים לעצב בגדים שישווים להחשב כיצירות אמנות?

כגדים לא צריכים להיות מעוצבים להקופה או מקום מסוים. לבגדים מעוצבים נכון ישנה איכות על-זמנית. **האם ישנו דבר שאתה מצטער שלא עשית או האם ישנם דברים שאתה מצטער שלא המצאת?**

אני מצטער שלא השכלתי להמציא את הבגדים העגולים והתלת-מימדיים שעיצב איסי מיאקי, המצאה גאונית שאינני יודע אם הייתי מגיע אליה ואני מצטער על כך שהפסקתי לעצב את פרויקט הנוצב לכית והליף סטייל.

מהי נקודת המפתח בעיצוב נכון?
היכולת לעצב פריטי לבוש שלמרות אופיים השונה מתנהלים כביניהם דיאלוגים מאוזנים ואסתטיים.

את כישוריך של מי מבין המעצבים אתה מעריך?
אני מעריך את איסי מיאקי, יוז'י יממוטו, ריי קוואקובו וז'אן-פול גוטייה, ארבעה מעצבים שונים ומקוריים, מעצבים שיש להם חזון וסטיל והעיצובים שלהם מדיפים ניחות של חופש ושיווי משקל. מה שמרתק בעיצובים שלהם זו הקלות שבה הם מזוהים ומשתלבים עם פריטים של מעצבים אחרים. לעיתים העיצובים שלהם אקסצנטריים ותיאטרליים וזה

רומיאו ג'ילי ואחד האסיסטנטים בסטודיו שלו במילאנו

אופנה לדעתי היא אמנות וחבל שמר כית המעצבים לא משכילים לשרדג אותה לרמה הזו.

מה מרתק אותך במסעות שאתה כה אוהב?
אני מאוד אוהב לטייל ולגלות דברים חדשים, כל חיי אני נוסע לארצות מעניינות ואקזוטיות, להודו, סין ומרוקו. אחד הטולים היותר מעניינים היה הביקור, עם אשתי ובתי, במיאנמר, כורמה לשעבר, זה היה שוק תרבותי, חלום שהפך למציאות. הוקסמנו מהפולקלור, התרבות והאמנות השונות מאלו המוכרות לנו, מהאנשים הלכביים אך בעיקר מהאופן שבו הזמן עמד מלכת.

חמש שנים נעדרת מסבינת האופנה, מה עשית במהלך השנים האלה ומה היית עושה אילו לא חזרת לעסוק באופנה?

הקדשתי את חמש השנים למשפחתי, לאשתי לארה ולבתי דילטא, אילו לא עסקתי באופנה לבטח הייתי עוסק בתחום אחר של עיצוב, תחומי התעניינות שלי הם מה רבים, כינייהם אמנות, מוסיקה, עיצוב רהיטים ועבודות מוזאיקה. הייתי מוצא נישא להשתלב בתחום.

האם יש לך אוספים מיוחדים או תחביבים?
אין לי אוספים ולא תחביבים. העבודה היא גם התחביב שלי וכל חיי מתנהלים סביבה.

כסדר מאחר והם מחויבים להציג את הקולקציות שלהם בדרך הכי מתקנת עם זאת, תמיד ניתן למצוא בין עיצוביהם דגמים שקל ופשוט ללבוש אותם. די כפריט אחד של ריי, יוז'י, או איסי כדי להגדיר את הסטייל של מי שלובש אותם. חבל שהמעצבים מסוריים בלבד ששכילים לשטור על זהות וכתב יד אישיים. אני אסיר תודה למיאקי שהזמין אותי ב-1992 לטוקיו להצגה משותפת, למפגש אופטימי בין מזרח ומערב.

מהם פריטי הלבוש החשובים במלתחה האישית שלך?
לעולם לא יחסרו במלתחה שלי מקטורן וכותנת איסוריים, מנגסי פסים ונעליים אנגליות מעוצבות ומיוצרות בעבודת יד.

מה אתה מעדיף לעשות כומך הפנוי?
אוהב מאוד נגנת וכונכן לטייל במקומות מעניינים. **אילו ספרים אתה מעדיף לקרוא?**
ספרים שתורמים להשכלתי ומסייעים לי לטפח את התחומים שבהם אני מתעניין, כמו ספרי מסע שמאפשרים לי להכיר מקומות חדשים, תרבויות ואמנויות חדשות, ספרי ביוגרפיה שמאפשרים לי להכיר אנשים חדשים וחשיבות שונות, אנשים שלא הכרתי וכאלה שלא ידעתי מספיק עליהם ועל מועלם. **כיצד ועם מה אתה מתחיל לעצב קולקציה?**